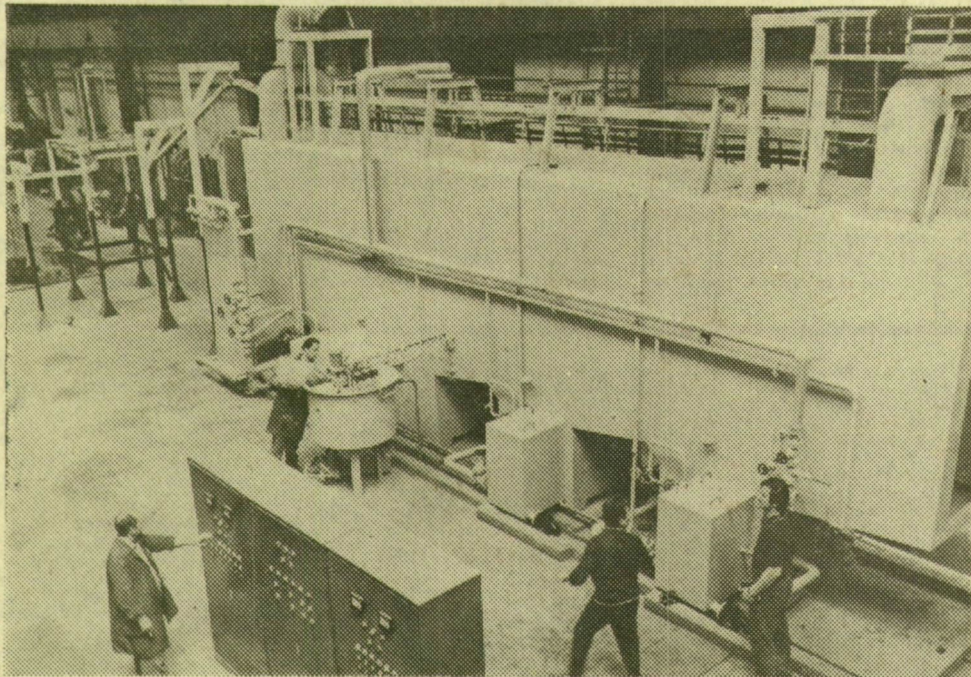




Horganyzás helyett műanyag

A Borsodnádasdi Lemezgyárban gépsort állítottak fel acéllemezek műanyaggal való bevonására. A berendezést NSZK-szabadalom alapján a Hajtómű- és Felvonógyárban készítették. Az ötmillió forint értékű gépsoron háztartási edények, épületek bádóelemeinek és homlokzati díszítéseinek, valamint ipari szerelvényeknek a bevonását végzik. Ez a műanyag bevonat a horganyzást tökéletesen helyettesíti. Képünkön: az új gépsor üzemi próbája

A vásárlók védelme

Rendszerellenőrzések — A hibákról Javaslat bútorszervizre

Csütörtök délelőtt dr. Lugosi Lajos, az Országos Kereskedelmi Főfelügyelőség vezetője sajtótájékoztatót ismertette a fogyasztói érdekvédelem helyzetét és a felügyelőség vizsgálatait. A múlt évben 18 országos vizsgálatot végeztek.

Az Országos Kereskedelmi Főfelügyelőség visszatérő vizsgálatainak tapasztalatai szerint legtöbb a gond a vendéglátásban. A felügyelőségek által feltárt hibák megszüntetésére folyamatosan intézkedtek.

A vendéglátó helyek osztályba sorolását a felügyelőségek 1968 óta rendszeresen vizsgálják. Csupán a múlt évben kétszer nézték meg, hogy helyes-e a vendéglő besorolása. Kiderült, hogy az üzletek egyötöde nem felelt meg az adott osztálynak.

Ez tetemes kárt okozott a lakosságnak, hiszen az

osztályba sorolástól függnek az árak.

A vizsgált vendéglők, espresszók 35–40 százalékában más hibákat is feltártak a vizsgálatok, s csupán Budapesten félmillió forint illetéktelen többletbevétel elvonására került sor. Június 5-én jelent meg a vendéglátó helyek osztályba sorolására vonatkozó rendelkezés. Ez szigorú szankciókat ír el: ha a vállalat 45 napon belül nem szünteti meg a feltárt hibákat, visszasorolják. Újabb felszólítás után pedig az illetékes tanács köteles az üzlet működési engedélyét visszavonni és felelősségvontatásnak kezdeményezni. Néhány nappal ezelőtt jelent meg a vendéglátó üzletek kötelező menüszoftvertől szóló rendelet.

Az Országos Kereskedelmi Felügyelőség vizsgálati

tapasztalatai alapján megállapította, hogy

indokolatlanul bővült és elszaporodott a szeszitalok értékesítése azokban az üzlet típusokban is, ahol erre a működési engedély nem ad módot.

Kétezer üzletet vizsgáltak, s ezek 34 százalékában az alpműködéstől eltérő árut is tartottak engedély nélkül.

Március óta a harmad- és negyedosztályú üzletekben kötelező a hitelesített poharak használata, így csökken a súlycsökkentések száma. A hitelesített poharaknál

a kifogásolt mérések száma 23 százalék, míg a hitelesítetlen poharakkal dolgozó üzletekben eléri az 50 százalékot.

A fogyasztói érdekvédelem javításáért gyors felmérést végzett az OKF. Megállapították, hogy 2200 üzletben — szerte az országban — az üzletvezetők nem mindig teszik ki a tájékoztató feliratokat. A vizsgálat szerint az üzletek több mint egyharmadában nem volt kifüggesztve a vevői jogokat tartalmazó tábla. A szövetkezeti üzletek 50 százalékában hiába keresték ezeket a tájékoztatókat.

Évek óta gondot okoz a bútorok minősége. Mind több a panasz.

A felügyelőségek tizenegy megyében és Budapesten 700 ellenőrzést végeztek. Megállapították, hogy a jótállási kérdéseket szabályozó rendelkezés megfelelő a vásárlók jogainak érvényesítéséhez. De az ipari és a kereskedelmi vállalatoknak határozottabb intézkedéseket kell tenniük e területen. A Belkereskedelmi Minisztérium javasolni fogja a Könnyűipari Minisztériumnak, hogy a GELKÁ-hoz hasonlóan önálló országos bútorszerviz-hálózatot hozzanak létre.

Négykocsis metró-szerelvények

Július 1-től a budapesti metróban a mostani három kocsiból álló szerelvények helyett négykocsis szerelvényekkel bonyolítják le a forgalmat. Az első „megtoldott” vonat a Fehér úti, illetve a Deák téri állomásról hajnali 4,30 órakor gördülnek ki. (MTI)

Időt a legfontosabbra

Egy-egy vezető beosztású embernek nyilván nem lehet mindenre ideje: csak a számára, s a közösségnek legfontosabbakra — jogos tehát a szűrés, a válogatás. De vajon mindig arra fordítják-e az üzemek irányítói az időt, ami a fontossági sorrend elején áll? Vagyis: jól gazdálkodnak-e azzal a „pénzzel”, amit a munkásközösség számára az ő idejük jelent? S aminek jó kihasználása valóban pénzt hozhat a kollektívának, anyagi javakat a társadalomnak.

Mindezt egy negatív tapasztalat juttatja eszembe. Tavaly, év derekán életbe lépett az új Építő- és Szerelőipari Kivitelezési Szabályzat. Nyilván azzal a céllal, hogy a fejlődéshez, az igényekhez igazodó minőségi követelményeket írjon elő az építő- és szerelőipar számára. Fontos, nagy lépés ez, az új szabályzat cikkelyei éppen azt szolgálják, amit mindannyian szeretnénk: minél több hibátlan épületet, s minél kevesebb építési hibát.

Az Építésügyi Minőségellenőrző Intézet a szabályzat bevezetése után tájékoztatást kért a vállalatoktól. Mindössze kilenc kérdés és ezek alkérdései szerepeltek a kérdőíven — bár, meg kell adni: ezek felölték az építésmínőség legfőbb problémáit. Például azt, hogyan ismerítették meg az új szabályzatot a dolgozókkal, szervezetek-e erre oktatást, milyen volt ez? stb. A legfogósabb kérdés nyilván az volt, hogy „a vállalat vezetősége hogyan, milyen intézkedésekkel készül fel az új ÉKSZ-ben foglalt emeltebb szintű minőségi követelmények kielégítésére? (Pl. technológiai átszervezés, belső meő-szervezet létrehozása, bővítése stb.)” Arra is rákérdeztek a minőségvizsgálók: milyen intézkedést tervez a vállalat az alacsonyabb minőségi osztályba sorolt munkák esetében — illetve, hogy ki, és hogyan állapítja meg az osztálybasorolást.

Nos, erre a kérdőívre a szegedi vizsgálóállomás több szegedi, illetve Csongrád megyei építő vállalatból választ sem kapott. Kiseb építőüzemek, elsősorban ktsz-ek „tüntettek” ezzel a hallgatással, s hogy miért? Az ember hajlamos azt gondolni: mert vezetőik nem tartották fontosnak ezt a témát. Mert úgymond, volt sürgősebb dolguk is. És itt van a hiba valahol: a hibás rangsorolásban, amely egy adott üzemben további hibák melegágya lehet. Mert ugye, ha válaszolni nem fontos valamire, az nyilván abból következik, hogy a szóban forgó téma maga is „mostohagyerek”. Nyilván azt is jelenti a fent említett hallgatás, hogy a minőség megjavításának kérdéseit más, a vezetőség által lényegesebbnek ítélt dolgok szorítják ki a munkaidőből. Pedig, ha meggondoljuk, éppen a legsürgősebb, társadalmilag legjobban elvárt feladatról

van szó; olyanról, aminek elsőbbséget kell kapnia a vezetői rangsorolásban is.

A fentiek persze nemcsak az építőipar vonatkozásában lehetnek tanulságosak. A legsürgősebb levonni a következtetést: amire igazán akarunk időt szakítani, arra tudunk is.

Mostanában szinte minden fórumon sok szó esik a munka- és üzemszervezés feladatairól. Egyre inkább tudatosul, hogy napjaink legfontosabb vezetői feladata: jól megszervezni a munkát, minden előfeltételt megteremteni az eredményes üzemi gazdálkodáshoz. Most erre a — minden továbbihoz alapvető — feladatra kell koncentrálni, erre kell minél több időt, szellemi energiát fordítani. S persze — minél jobb hatásokkal.

Példánkban a kisebb üzemek „tartózkodását” emlegettük föl. Azért is, mert jó lenne, ha az általánosnak tűnő üzemszervezési buzgólkodás valóban és lényegileg általános is lenne. Ha nemcsak a jobban rászorított, szervezettebb nagyvállalatok, hanem a kisebb gyárak, ipari szövetkezetek is igyekeznének végére járni hibáknak, problémáknak, felkutatni az új lehetőségeket, s ki is aknázni azokat. Nehogy a „mi kis pont vagyunk” elmélet a régi, elavult módszerek menedékévé váljon némelyik kisüzemben. Sőt! Az a valószínű, hogy ezeken a munkahelyeken még több vezetői és dolgozó odaadása, megértésre és aktivitásra lesz szükség, hisz még nagyobb az elmaradás a korszerű szervezési módszerekhez képest. S itt, hadd hívjuk föl a figyelmet egy természetes, de, úgy tűnik, még nem eléggé átgondolt körülményre.

Arra, hogy jó alapokat kell rakni a szervezés építményének. Mint bármilyen építkezésnél: minőségileg kifogástalan, erős alapokat. Ez az, amire különösen sok időt szükséges fordítani mostanában az irányító poszton állóknak. Kis és nagy vállalatoknál egyaránt. De míg a nagyobbak egy részében már tudományosabb szinteken, a szervezés emeletein is szemlét lehet tartani, másutt bizony minden erővel az alapozásra kell koncentrálni, elemi műveletek, elemi hiányosságait észrevenni, szóvá tenni.

Úgy, és olyan figyelemmel, mintha valamiféle új „Kivitelezési Szabályzat” lépett volna életbe minden munkaterületen. És sohasem úgy, hogy az élet által feltett, nagy jelentőségű kérdések elől kitérünk, hallgatunk, elodázzuk a válaszokat. Hisz egy vezető elsőrendű felelőssége és kötelessége éppen az, hogy mindezekre ő is rákérdezzen, a maga beosztottjainál.

Úgy, mint a közösség számára legfontosabbakra.

Simai Mihály

Félidőben a SZOT-tüzelőakció

82 000 tonna szenet és brikettet adtak el kedvezményes áron

A tavalyinál 112 millió forinttal kevesebb a SZOT-akció tüzelőforgalma, annak ellenére, hogy az idén a fűtőolajat és a hozzá szükséges edényzetet is kiszolgáltatták az utalványokra — állapította meg a Belkereskedelmi Minisztérium illetékes főosztálya az akció félidejének értékelésekor. A szeptember 30-ig tartó akcióban 800–900 millió forint értékű utalvány kibocsátását tervezik. A vállalatok eddig 521 millió forint értékű utalványt vettek át, de még csak 200 millióért vettek téli tüzelőt a dolgozók: az enyhe időjárás ráerőssé tette a lakosságot a téli fűtőanyag beszerzésében. A tüzelőkereskedelem forgal-

ma az első negyedévben tovább csökkent. Január 1-től június közepéig például 23 százalékkal, csaknem 80 000 vagonnal kevesebb tüzelőt adtak el, mint tavaly ugyanabban az időszakban. A tüzelőkereskedelem hosszú idő óta értékesítési, s ennek következtében átvételi nehézségekkel küzd, ami problémát okoz a szénbányászat munkájában is. Növeli a gondokat, hogy a hosszú tárolás miatt sok szén porosodik, foglalja a helyet.

A TÜZEP vállalatok önerőből képtelenek voltak gondjaik megoldására, ezért a költségvetés vállalt jelen-

tős terheket magára. A nyári forgalom ösztönzésére július 5-től átlagosan 30 százalékkal olcsóbban árusítják a hazai szeneket, brikettet. Az első 15 nap alatt 82 000 tonna tüzelő fogyott, amelyre tízmillió forint engedményt adtak. A jelzések azt mutatják, hogy élénkül az olcsó tüzelő forgalma. Állami támogatás teszi lehetővé azt is, hogy augusztus végéig mintegy 200 000 tonna szenport szállíthatnak el a TÜZEP-telepekről és helyébe friss szén kerülhet. Az erősen visszaesett közületi forgalom gyorsítását célozza az árhivatal rendelkezése, amely szerint október elsejétől március 31-ig minden tüzelőanyag vásárlása után a közületeknek — kivéve a tüzelőanyag-kereskedelmet, a MÁV-ot, a Magyar Villamosműveket, a szénbányák egymás közötti forgalmát — 8 százalékos felárat számíthatnak fel.

A különféle intézkedések egyelőre még csak mérsékelte eredményt hoztak, a június végi készletek változatlanul magasak, országosan 100 000 vagon szenet, brikettet, kokszt és tűzfát tárolnak a tüzelőanyag-telepeken. A választék teljes, s most még a szállítással sincsen baj.

Tanulmányterv a BNV új helyéről

A Minisztertanács, mint ismeretes, határozatot hozott, hogy a BNV áttelepüljön a mezőgazdasági vásár jelenlegi helyére. Az új vásártérnek Budapesti Nemzetközi Ipari és Mezőgazdasági Vásár lesz a neve. A terület átrendezésére a Fővárosi Mélyépítési Tervező Vállalat elnöke készítette a tanulmánytervet. A tanulmányterv szerint

meg kell oldani a kiállítási területre vezető útvonalak, a közlekedés, a gépkocsiparkolás, a teherszállításra alkalmas iparvágányok építésének és a közművek elhelyezésének feltételeit. Az áttelepítés munkáját úgy kell megoldani, hogy közben a vásárokat és kiállításokat zavartalanul megrendezhesék.